

director: Joan Castellà-Gassol

VOL. III, 3.ª ÈPOCA, N.º 2

BARCELONA, 30 GENER 1979

PREU: 25 Ptes.

E.T.A. té armes americanes

L'encaputxat que agafa un fusell i el mostra en primer terme, és un soldat d'E.T.A., l'organització independentista basca. Segons el setmanari nord-americà Times, es tracta d'un fusell M-16, calibre 7,62 mm i de fabricació nord-americana. (foto: Gamma-Liaison)

Olesa de Montserrat

EL PRIMER FRANQUISTA QUE DEMANA PERDÓ

Joan Llarch, col·laborador de LA HUMANITAT, ha aconseguit el testimoni escrit i rubricat d'un soldat gallec, Manuel Prado, enrolat en les files franquistes i que, amb aquestes, entrà a Catalunya l'any 39. Manuel Prado formà part d'un escamot d'execució de catalans a Olesa de Montserrat. Heus aci el seu testimoni: "Cumpli los veinte años estando ya muy cerca de Barcelona. Avanzábamos a marchas forza-

das desde Tarragona. De tal manera que, a veces, ya echada la noche encima nos acostábamos pero, al cabo de una o dos horas de descanso, recibíamos la orden de reanudar la marcha y el avance. Así lo hicimos recorriendo toda la costa.

Los veinte años los cumplí al llegar a Castelldefels. Era el día 25 de enero de 1939.

Al día siguiente, 26, pasamos el río Llobregat. Hacia las cuatro de

la tarde, hallándonos todavía mojados por haber vadeado el río, recibimos la orden de reemprender la marcha para avanzar y entrar en Barcelona.

Sólo recuerdo de entonces que llegamos a la Plaza de Cataluña y, de ahí, por las Ramblas, descendimos hasta el Barrio Chino donde nos emplazaron en los tejados. No sucedió nada anormal.

Al día siguiente nos llevaron a Badalona. A unos se nos alojó en centros que habían sido sindicatos y a otros en chabolas que estaban en la playa, muchas de las cuales disponían de literas. A mi me tocó una de estas últimas. Ignorábamos si seguiríamos adelante, hacia Gerona.

"Radio Macuto" funcionaba lo mismo que siempre y por él se comentaba que nos llevarían a los pueblos de la provincia para colocar en ellos alcaldes afectos al "Movimiento".

Este último comentario resultó ser el más acertado.

El barbero de Olesa de Montserrat tuvo mucho trabajo cortando el pelo a mujeres "rojas".

Veinticuatro horas después, partimos hacia Collbató; proseguimos hacia Monistrol de Montserrat, Castellbell del Vilar y Esparreguera.

Por el puente del Llobregat fuimos a Olesa, donde se nos alojó en el Grupo Escolar.

En los pueblos anteriores a Olesa todo se había desenvuelto sin novedad.

En Olesa, sin embargo, a los primeros días de nuestra llegada, el barbero —ignoro si actualmente vive—, tuvo que cortar el pelo a mujeres comprendidas entre los 16 y los 26 años.

El pobre barbero estaba tan

(passa a la pàg. 8)

Plaça de Maria Pita (La Corunya 1938). Manuel Prado, a la dreta, als dos mesos d'haver-se integrat a l'exèrcit franquista. Obligatòriament va formar part d'un escamot d'execució al gener del 1939, a Olesa de Montserrat (Baix Llobregat).

Les Borges Blanques TROBALLES D'ORIGEN IBÈRIC I ROMÀ A LES GARRIGUES

Troballes d'origen ibèric i romà han estat localitzades als voltants del mas denominat "l'Aranyó", finca que formava part del latifundi Miravall que fins a la desamortització de Mendizábal, fou granja agrícola del monestir de Montserrat.

L'equip arqueològic "Borgenc" assolia suara posar al descobert l'important poblat ibèric de la "Bassa de la Torre" en el terme municipal de les Borges Blanques, situat a uns tres quilòmetres d'aquesta ciutat.

També a Vilosell han estat registrades troballes prehistòriques importants a diversos indrets del seu terme, com ara destrals i punxons de sílex.

218 MILIONS PER A LA Segarra

El ministeri espanyol d'Agricultura ha aprovat el pla de milloraments territorials i obres estudiat en els dos últims anys per tal de potenciar la Segarra, comarca declarada d'acció especial per decret del govern central espanyol del dia 20 de febrer del 1976.

La zona afectada té 121.300 hectàrees. Es formada per quaranta municipis i hi destaquen, com a poblacions més importants, Cervera, Tàrraga, Guissona, Sant Guim de Freixenet, Torà i Verdú.

El pla contempla també la protecció a instal·lacions de tipus cooperatiu a les poblacions de Verdú, Sant Guim de Freixenet, Massoteres i Cervera, amb un abonament pel cap baix de quaranta-un milions.

LA GUERRA DE CAMBOTJA. A la foto, presoners khmers rojos a la vila d'Araniapracet. Segons el comentarista internacional K. S. Karol, "la invasió de Cambotja demostra que els soviètics són decidits a tot per tal d'evitar que Xina pugui sortir del seu estat de subdesenvolupament". Per a una gran part de l'esquerra europea no estalinista —i potser tampoc comunista—, la caiguda de Phnom Penh en mans dels vietnamites armats pels soviètics és similar a la invasió de Praga pels tancs soviètics l'any 1968. Distrets amb lluites casolanes de baix sostre, els polítics ibèrics encara no hi han dit res.

AVIS ALS COL·LABORADORS I CORRESPONSALS DE LA HUMANITAT

Tots els col·laboradors que han d'enviar fotos i notícies de les diferents poblacions catalanes, són pregats de fer-ho per correu urgent a la redacció de La Humanitat, Passeig de la Bonanova, 116, Barcelona-17.

No oblideu, darrera de les fotos (tant si són postals o fotos antigues com si són fotos de reportatges moderns), d'assenyalar els noms del lloc, comarca, data en què fou presa la foto i noms de les persones.

AL GOVERN I AL POBLE DE L'ESTAT ESPANYOL

Hi ha una part, numèricament important de la població del país, car som prop del terç dels seus habitants, que ens trobem totalment abandonats i burlats grollerament, abans pel règim franquista i, desaparegut aquest, pels seus successors i per tots els estaments de l'anomenada democràcia. No cal que diguem que els marginats de qui parlem són els pensionistes i jubilats del camp del treball.

Som aquells que varem permetre al feixisme dels 40 anys franquistes envanir-se, en el període de les vaques grasses, dels 25 anys de pau i del "milagro español", guanyades ambdues coses amb la nostra sang i la nostra suor.

Som els mateixos homes, avui maltractats i enganyats l'any passat en el Pacte de la Moncloa, i en encetar-se equany, en el qual, tan aviat el govern Suárez ens parla d'un augment de pensions del 10 com del 15 %, amb vigència a l'1 d'aquest mes, segurament amb propòsits electoralistes.

Sabem per trista i cruel experiència pretèrita que, solament una migrada i interessada ajuda podem esperar de ningú, per això ens hem de guanyar la defensa dels nostres interessos, al carrer, jugant-nos la vida si és necessari, car és preferible morir amb dignitat, que no d'inanició i vergonya de la nostra pròpia covardia.

Que quedi ben clar que la lluita la iniciarem abans d'un mes, i la sostindrem fins a aconseguir, pel cap baix, l'import de 18.440 pessetes mensuals assignat al salari base, esquivada quantitat amb la qual solament es pot sobreviure. Que no se'ns digui que no hi ha cabals de tresoreria per afrontar aquests pagaments, car, lògicament, i dins la més estricta justícia no s'han d'augmentar les pensions superiors a aquest import fins no establir aquests mínims. D'altra banda, el govern Suárez en declaracions recents del seu ministre de finances, ha publicat als quatre vents que les reserves de divises superaven el

(passa a la pàg. 8)